

EDUCAȚIE PENTRU VIITOR

Egalitate și calitate
în educație

Anul II, nr. 2 (4)
Primăvara
2013

Editorial

Sondajele de opinie arată că dintre toate instituțiile mai sunt totuși două credibile, armata și biserica, botezate: „stîlpii societății”.

Adevărul e însă altul, căci opiniile se întemeiază pe o imagine mai veche a armatei, de disciplină, spirit de sacrificiu și demnitate și pe mesajul tradițional al bisericii de cumpătare, cinste și dăruire.

Realitatea ne arată însă că putregaiul lăcomiei și îmbogățirii prin orice mijloace, a pus stăpînire și pe aceste instituții.

De curînd unul dintre multimilionarii țării, înverșunat apostol al dreptei de tip naționalist-creștin, cu gesturi filantropice spectaculoase, în special către biserică, a fost condamnat alături de importanți generali ai armatei, pentru tranzacții imobiliare ilegale.

Despre generalii condamnați Armata nu avea ce să mai zică, dar Biserica a sărit în apărarea bogătașului, iar implicarea directă, sau indirectă a celor două instituții, într-o afacere ilegală, ne arată că ceva e putred acolo.

Începînd din anii 90 armata a fost decimată prin reducerea fondurilor și a efectivelor, distrugeri de armament și echipamente sau chiar furturi.

Într-un final, la îndemnul străinătății, militarii-cetățeni, motivați și de spiritul patriotic și demnitatea națională, au fost înlocuiți cu militarii-plătiți, motivați doar de cîștigul în bani.

Ba mai mult guvernării noastre, pentru interesele lor politicianiste, au pus în joc imaginea armatei și viața militarilor români, folosindu-i în afara granițelor țării, în războaiele murdare purtate de S. U. A. în Irak și Afganistan, unde soldații americani comit crime de război, măcelărind femei, bătrîni și copii pentru a putea fi jefuite resursele naturale ale acelor popoare.

Și la această tragedie, ce a cuprins armata, adăugînd matrapazlîcurile unor oficiali militari, ne întrebăm ce a mai rămas din „stîlpii societății” ?!

Poate celălalt „stîlp”: Biserica.

Aici însă goana după „fericirile” lumești, cumpărate cu bani, este și mai vizibilă și nu vorbim doar de biserica majoritară, biserica

Putregai în stîlpii societății: Biserica și Armata

ortodoxă, ci de toate cultele. Țara e răvășită de „cruciadele” revendicărilor imobiliare, în care fețele bisericești, cot la cot cu dubioșii samsari imobiliari s-au năpustit nu doar pe școli, spitale, grădinițe sau alte clădiri, dar au pus mîna și pe pămînturi, munți, ape și păduri, pe care le aveau, sau pe care nu le aveau, la declanșarea naționalizărilor, după al doilea război mondial.

Lăcașele de cult gem de credincioase și credincioși farisei, care toată săptămîna adună bani buni din excocherii și prostituție, iar duminica fac mătănii teatrale în biserici și donații generoase, pentru a-și răscumpăra păcatele mereu repetate.

Și la așa credincioși, ce în loc să se jertfească pentru semenii sunt gata să sacrifice pe oricine și orice principii pentru huzurul lor, s-au potrivit și fețele bisericești, ce în loc să slujească biserica și să ajute credincioșii, se slujesc de biserică pentru a se îmbuiba pe spinarea credincioșilor.

Preoția e o afacere, nu mai e o chemare, iar cele 10 porunci au fost schimbate de mai marii bisericii cu una singură: faceți bani !

Cununa de spini a lui Isus răstignit e înlocuită cu coroațele aurite ale înalților prelați bine ghiftuiți.

Între credincioșii sinceri și cinstiți, dar săraci, și cei prefăcuți și păcătoși, dar

bogați, slujitorii bisericii îi aleg pe cei din urmă, căci faptele primilor pavează drumul pentru lumea cealaltă dar donațiile celorlalți îngroașă conturile pentru lumea aceasta.

Și iată cum, dacă e vorba de donații generoase, rugăciunile nu sunt pentru îndreptarea păcătoșilor, ci pentru grațierea deținuților.

Aceasta e „trăinicia” celor doi „stîlpi ai societății” și nici nu poate fi altfel, cînd ansamblul societății, începînd de la vîrf, este dominat de putregaiuri.

Și ce putere mai are învățătura din școli, cînd „lecțiile vieții” sunt de acest fel ?!

Și totuși școala nu-și poate abandona misiunea, iar oamenii cinstiți nu-și pot pierde nădejdea !

Mai sunt încă militari ce vibrează la unduirea drapelului și care nu au uitat ce înseamnă datorie sau onoare.

Mai sunt clerici încă, ce împart puținul pe care-l au cu cei în nevoie și își așează viața nu după strîmbele rînduiri ale lumii, ci după ideile revoluției creștine de acum două milenii. Răul nu stăpînește chiar totul.

Putem schimba lumea, iar schimbarea este în noi și începe cu noi. N-avem dreptul la indiferență.

Avem datoria la atitudine și acțiune !

Silviu Șomîcu

În acest număr

Open-minded p. 2
sau nu ?

BACALAU-REAT 2013 p. 3

Cercetare-învățămînt p. 5

Negocieri privind salarizarea p. 8

Poșta Română p.10
COMPANIA DE APĂ p.13

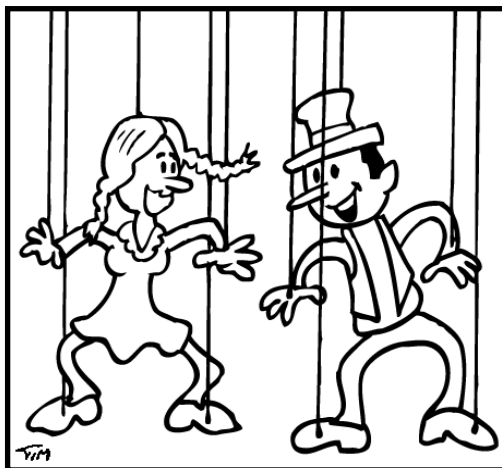
O educație pentru viitor

Open-minded sau nu ?

Ce înseamnă "open-minded"?

Am auzit de multe ori "Nu ești deloc open-minded, ești tare strâns la minte". "Open-minded" înseamnă să fii receptiv la orice tâmpenie care apare. Spre exemplu, guvernării noastre sunt foarte open-minded. Nu prea le pasă de nimic, sunt receptivi la lucruri noi, gen sugestiile F. M. I., vorbesc cu oricine, orice e bun dacă le dă și lor un colț de pâine. O expresie similară este "thinking outside the box".

Ce presupun aceste expresii "open-minded" și "thinking outside the box"? De fiecare dată când apare un curent nou ce instigă la ceva, la orice, omul trebuie să fie receptiv, să analizeze situația, să

treacă acel lucru prin filtrul său de gândire și apoi să ia o decizie, să adopte o poziție față de el, să-l urmeze, să-i fie indiferent sau să stea chiar în opoziție. „Open-minded” înseamnă să renunți la filtrul acesta, să fii ca o legumă, și să accepți orice modă, orice muzică și, prin extensie, orice idee sau decizie politică ori economică etc.

Cine poate fi controlat mai bine? Un individ care adoptă tot ce-i nou sau unul care își pune întrebări? Normal că prima categorie, care e doar un receptor.

Încă este posibil să spui „NU!”.

Să refuzi mersul în turmă. Să spui: "eu nu sunt ca voi, eu sunt

inteligent, eu decid pentru mine, eu nu vreau să fiu încă o oaie din turmă". Toată lumea face lucruri pentru a impresiona, dar adevărații oameni deștepți sunt cei care vor să arate lumii ceea ce sunt cu adevărat, nu ce vrea lumea să audă.

Tinerii trebuie în primul rând să gândească singuri, să aibă păreri, să spună „DA” și „NU”, să ia viața în piept, să-și ceară drepturile. Să nu rățească cu creierul plin de etnobotanice, uitându-se la „Happy Hour”, „Acces Direct” și

alte emisiuni care îți spun cum să te îmbraci, ce să cumperi, ce să accepți, ce să refuzi, ce să mănânci și, cel mai rău, ce „personalități” să ai ca model de urmat.

Pentru ce suntem invadați de mesaje ce ne îndeamnă să acceptăm orice? Pentru că se tem de tineri. Nu îi vor deștepți. Oamenii care gândesc au puterea să spună „NU” nedreptăților, au puterea să nu voteze cu x sau y doar pentru că oferă pâine și circ. Aceștia au mintea luminată, ceea ce înseamnă minte deschizătoare de drumuri, nu „open minded”.

Tinerii trebuie să-și arate puterea și să dovedească fără putință de tăgadă că nu vor accepta să devină o masă amorfă care se aruncă frimituri în an electoral. Deviza lor ar trebui să fie „Gândesc, vreau să schimb ceva și vreau să fac ceva cu viața mea!”.

Ramona Enache

Proiectul privind structura anului școlar 2013-2014

Ministerul Educației Naționale a lansat proiectul privind structura anului școlar 2013-2014.

Una dintre noutățile pe care ordinul o propune este împărțirea, în mod aproximativ egal, a celor două semestre, astfel încât să se poată realiza un echilibru între timpul alocat studiului și acela alocat asimilării învățării și perioadei de odihnă.

Un alt element de noutate îl reprezintă decizia MEN de a acorda elevilor încă o zi liberă pentru perioada sărbătorilor pascale, respectiv ziua de marți, 22 aprilie 2014.

Cursurile pentru anul școlar 2013-2014 vor debuta la 16 septembrie și se vor încheia la data de 20 iunie.

Prima vacanță din semestru va avea loc în perioada 2 - 10 noiembrie 2013, doar pentru elevii din învățământul primar și pentru copiii din grupele din învățământul preșcolar. Între 21 decembrie 2013 și 5 ianuarie 2014, toți elevii din învățământul preuniversitar vor beneficia de vacanța de iarnă.

Cursurile celui de-al doilea semestru se vor relua în data de 6 ianuarie și se vor încheia pe 31 ianuarie. După vacanța intersemestrială, 1 februarie - 9 februarie, elevii vor reveni la cursuri pentru al doilea semestru, pe 10 februarie.

La 11 aprilie, debutează vacanța de primăvară, iar elevii vor reveni la școală pe 23 aprilie. Vineri, 20 iunie, se încheie cursurile pentru anul școlar 2013-2014. Elevii se vor reîntoarce la școală, după vacanța de vară, la 15 septembrie 2014.

Anul școlar 2013-2014 are 36 de săptămâni de cursuri, însumând 176 de zile lucrătoare.

Excepție de la această prevedere fac clasele terminale din învățământul liceal, care vor parcurge doar 33 de săptămâni, și clasa a VIII-a, cu 35 de săptămâni.

George Constantin

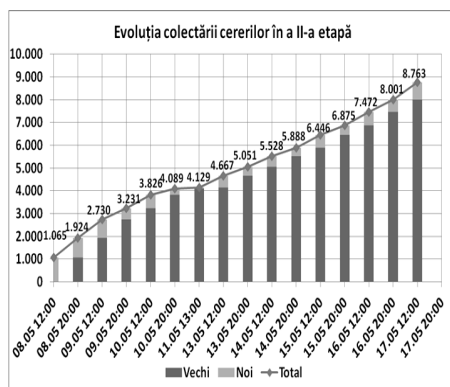

Realități și perspective

Înscrieri în clasa pregătitoare

Ministerul Educației Naționale a centralizat până vineri, 17 mai, ora 12.00, **8.763** de cereri de înscriere în clasa pregătitoare. Dintre acestea, **6.699** reprezintă cereri pentru copiii care împlinesc 6 ani până la 1 septembrie 2013, iar alte **2.064** pentru aceia care împlinesc 6 ani după 1 septembrie 2013. În aplicația de înscriere online au fost introduse, până în prezent, **111** de cereri. Dintre acestea, **70** au fost validate la secretariatele unităților de învățământ.

A doua etapă de înscriere în clasa pregătitoare este destinată copiilor care fie nu au fost înscriși în prima etapă, fie nu au putut fi repartizați pe locurile pentru care au optat părinții.

Opțiunile pot fi făcute numai pentru acele unități de învățământ unde mai există locuri disponibile, conform datelor furnizate de inspectoratele școlare județene/al municipiului București, se arată în comunicatul M.E.N.

Ana Grozavu

BACALAUREAT 2013

Prima sesiune a examenului național de bacalaureat 2013 începe luni, 10 iunie, cu evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba și literatura română (proba A). Proba se va desfășura în intervalul 10 - 12 iunie și va fi urmată de evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă (proba B) - croată, maghiară, germană, sârbă, slovacă, turcă și ucraineană -, programată între 12 și 14 iunie 2013. Pentru susținerea examenului național de bacalaureat în sesiunea iunie - iulie 2013 s-au înscris 187.898 elevi, repartizați în 585 de centre de examen.

Subiectele pentru probele de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română, respectiv în limba maternă, au fost elaborate de către Centrul Național de Evaluare și Examinare (CNEE). Subiectele cuprind texte literare și non-literare, funcționale și non-funcționale, precum și itemi corespunzători descriptorilor de competențe din programele pentru bacalaureat. Subiectele au un grad de complexitate care să permită tratarea lor integrală în maximum 10-15 minute.

Atât la proba de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română/ limba maternă, cât și la proba orală de evaluare a competenței lingvistice într-o limbă de circulație internațională studiată în liceu, candidații intră în sala de examen în ordinea afișată, respectându-se criteriul alfabetic și ora prevăzută pentru fiecare grupă. Este strict interzis accesul candidaților cu orice tip de lucrări: manuale, dicționare, notițe, însemnări etc., care ar putea fi utilizate pentru rezolvarea subiectelor, precum și cu telefoane mobile sau cu orice mijloc electronic de calcul/ comunicare.

Nerespectarea dispozițiilor referitoare la introducerea de materiale interzise în sala de examen duce la eliminarea din examen a candidatului de către președintele comisiei de examen, indiferent dacă

materialele în cauză au fost folosite sau nu.

Ca procedură, candidatul extrage un bilet și primește hârtie șampilată pentru ciornă. Pentru elaborarea răspunsurilor, fiecărui candidat i se acordă câte 15 minute pentru pregătirea răspunsurilor, iar pentru susținerea acestora în fața comisiei, câte 10 - 15 minute.

Rezultatul obținut de fiecare candidat la proba de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română, respectiv în

limba maternă nu se exprimă prin note sau prin calificativ admis/respins, ci prin stabilirea nivelului de competență corespunzător grilei aprobate la nivel național.

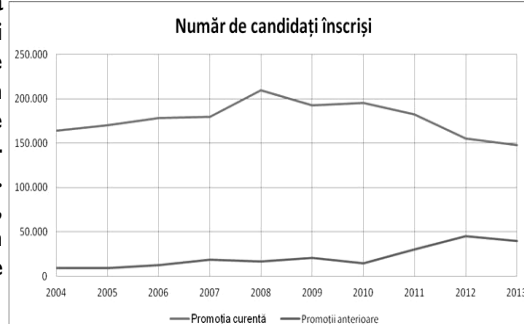
Nivelul de competență lingvistică de comunicare orală în limba română, respectiv în limba maternă se stabilește de comun acord de către cei doi profesori examinatori, în conformitate cu descriptorii din programele de bacalaureat și cu grila cuprinsă în procedurile elaborate și transmise de CNEE.

Suplimentul descriptiv al certificatului de competență conține descrierea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română, respectiv în limba maternă ale candidatului și se va completa în conformitate cu nivelul acordat candidatului.

Un elev care nu se prezintă la probele orale poate participa la probele scrise, însă nu poate promova examenul de bacalaureat !

Presa are acces în unitățile de învățământ liceal care organizează probe de evaluare a competențelor lingvistice și digitale sau în centrele de examen numai cu avizul președintelui comisiei și însoțită de un membru al comisiei, exclusiv înainte de începerea sau după încheierea probelor. M.E.N. a mai anunțat că pentru realizarea materialelor specifice (înregistrări/fotografii/preluări de imagini) este necesar acceptul persoanelor care apar în materialele respective.

Andrei Bucurescu

Situația din ultimii 9 ani privind numărul elevilor înscriși la examenul de bacalaureat,

Realități și perspective

Performanță internațională

Cătălina Ungureanu, elevă în clasa a XII-a la Liceul Teoretic „Spiru Haret” din Moinești (județul Bacău), a obținut premiul al II-lea, la a XXVII-a ediție a Concursului internațional de limbă și literatură latină Certamen Horatianum, desfășurat în perioada 3 - 5 mai 2013, în localitatea italiană Venosa.

Performanța este cu atât mai valoroasă, cu cât proba, având o durată de 6 ore, fără pauză, este una foarte dificilă: traducerea unui text din opera poetului latin

Horățiu și rezolvarea unor cerințe de interpretare istorico-literară a pasajului tradus într-una dintre limbile acceptate de comisia de evaluare (franceză, engleză sau italiană). Un alt element care individualizează această reușită îl reprezintă numărul distincțiilor, extrem de redus comparativ cu numărul total al competitorilor (aproximativ 5% dintre elevi obțin un premiu).

Rezultatul Cătălinei

Ungureanu, pregătită de doamna profesor Cristina Popescu, a plasat România pe locul II în clasamentul pe națiuni.

Din delegația României au mai făcut parte Anca

Bucuria succesului

Rujan, elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu” din Bacău (profesor coordonator Florentina Neculau) și doamna Gheorghita Cucu, profesor la Colegiul Național „I. C. Brătianu” din Pitești.

La ediția din acest an au participat elevi de liceu din Italia și din alte 5 țări europene, provenind de regulă din licee clasice, unde limba latină se studiază intensiv. **Certamenul Horatianum**, competiție

internațională dedicată cunoașterii operei poetului latin Horățiu, născut la Venosa, este una dintre cele mai prestigioase competiții umaniste din învățământul preuniversitar european,

la care participă anual concurenți din peste 130 de licee din țări cu tradiție în învățământul clasic.

În cadrul festivității de premiere, delegația României a fost felicitată în mod special de către președintele juriului, prof. univ. dr. Paolo Fedeli de Accademia dei Lincei și profesor la Departamentul de Studii

Clasice de la Universitatea din Bari, pentru rezultatele de excepție înregistrate an de an la concursurile internaționale de limba și literatură latină, în condițiile în care studiul acestei discipline la liceu presupune o singură oră pe săptămână și numai la nivel de curriculum diferențiat.

Mihai Răducu

Test pentru școala românească

Miercuri, 15 mai, 2500 de elevi din 136 de unități de învățământ, atât din mediul rural, cât și din mediul urban, au participat la Evaluarea națională pentru clasa a IV-a. În acest an școlar, evaluarea s-a realizat sub forma unei pilotări.

Elevilor li s-au testat competențele de înțelegere a textului scris și competențele la matematică. Fiecare dintre participanți a primit o broșură de test, care conținea două secvențe de evaluare: una pentru limba română/limba maternă și cealaltă pentru matematică. Durata cumulată a testării a fost de 120 de minute, cu o pauză de 10 minute între cele două secvențe de evaluare.

Testele au fost realizate de către Centrul Național de Evaluare și Examinare (CNEE), pe baza programelor școlare în vigoare și conțin sarcini de lucru și stimuli vizuali adecvați vârstei elevilor. Evaluarea lucrărilor se realizează la nivelul comisiilor județene de evaluare, dar elevii nu primesc note sau calificative. Răspunsurile lor sunt apreciate pe baza unor coduri care au atașati descriptorii de performanță, după modelul testărilor internaționale. Codurile corespunzătoare răspunsurilor elevilor sunt încărcate pe o platformă electronică, în conformitate cu prevederile Metodologiei, cu scopul de a facilita analizele ulterioare. Formatul testelor și al sarcinilor de lucru este asemănător cu cel al

Cercetare și învățămînt

evaluărilor internaționale administrate elevilor de 10-12 ani - IEA TIMSS și IEA PIRLS.

Scopul pilotării este acela de a verifica procedurile de administrare, structura testelor și a caietelor cadrului didactic, de a identifica punctele tari și punctele slabe ale procesului de evaluare, în vederea generalizării.

Testarea prin Evaluarea Națională la clasa a IV-a pentru anul școlar 2012 - 2013 nu este un instrument de evaluare instituțională și nici de evaluare individuală a elevilor, iar rezultatele elevilor nu vor fi folosite pentru ierarhizarea școlilor. Raportul tehnic rezultat în urma evaluării urmărește obținerea unor estimări corecte și eficiente ale nivelului cunoștințelor și ale deprinderilor de bază ale elevilor de clasa a IV-a, precum și progresul elevilor de-a lungul timpului, prin comparații cu rezultatele obținute la evaluările naționale anterioare.

CNEE intenționează să extindă programul evaluărilor naționale la nivelul întregii țări, pentru a putea monitoriza, în mod eficient, standardele curriculare și pentru a informa în mod sistematic atât factorii de decizie, cât și profesioniștii din domeniu cu privire la evoluția acestora.

Evaluarea Națională pentru clasa a IV-a este organizată și administrată conform prevederilor articolului 74 (3) al Legii educației naționale nr.1/2011 și, respectiv, conform prevederilor *Metodologiei de organizare a evaluării competențelor fundamentale la finalul clasei a IV-a*, aprobată prin OMECTS nr. 6584 din 20.12.2012.

Ana Grozavu

La Bruxelles, la lucrările Consiliului UE Competitivitate - Cercetare și Spațiu, ce reunește miniștrii responsabili cu probleme de industrie, piață internă și cercetare din statele Uniunii Europene s-au stabilit principalele elemente de poziție ale Consiliului în vederea negocierii finale, prognozată a se încheia în cursul lunii iunie.

Negocierile Consiliului Competitivitate cu Parlamentul European în vederea aprobării, prin co-decizie, a Programului de cercetare, dezvoltare și inovare pentru perioada 2014-2020 - Orizont 2020, se află într-o fază avansată de desfășurare. În

conformitate cu mandatul primit, România a insistat, alături de celelalte State Membre, asupra conservării tuturor elementelor care conduc la o simplificare a participării.

În acest context, ministrul delegat Mihnea Costoiu a solicitat asigurarea în cadrul programului Orizont 2020, a unei linii separate de finanțare dedicate stimulării excelenței și lărgirii nivelului de participare la acest program de maximă importanță pentru România. Propunerea a fost agreată de Consiliu. De asemenea, la propunerea țării noastre, Președinția irlandeză a Consiliului a transmis un mesaj politic cu privire la necesitatea definirii în viitorul apropiat a unui mecanism care să asigure valorificarea optimă a infrastructurilor mari de cercetare, precum laserul ELI-NP, găzduit de România. Astfel, se deschide oportunitatea ca Programul Orizont

2020 să sprijine proiectele de cercetare care se vor derula prin ELI-NP, situat pe platforma de la Măgurele. Reuniunea Consiliului a inclus și o dezbatere a miniștrilor cercetării cu privire la măsurile necesare pentru consolidarea cooperării dintre Statele Membre în cadrul inițiativelor de Programare

Comună, definite la nivel european. Simultan cu reuniunea Consiliului, la Bruxelles s-au desfășurat și lucrările celei de-a XVI-a Sesiuni Strategice Europene a Consiliului CERN. La acest eveniment, organizat sub egida Comisiei Europene și condus de Robert - Jan Smits, Director general pentru cercetare și inovare al CE, România a

fost reprezentată de o delegație condusă de Tudor Prisecaru, secretar de stat în Ministerul Educației Naționale.

În cadrul sesiunii a fost prezentat raportul Comisiei de validare și a fost adoptată, cu unanimitate de voturi, Strategia Europeană de cercetare-dezvoltare în domeniul fizicii particulelor elementare.

România a susținut dezvoltarea vizibilității programelor europene destinate fizicii particulelor, consolidarea colaborării dintre laboratoarele institutelor și universităților din țara noastră și cele europene, destinate studiului fizicii particulelor, promovarea unei participări europene coordonate în cadrul proiectelor europene și mondiale, precum și încurajarea transferului de cunoștințe către alte discipline, industrie și societate.

Andrei Bucurescu

Institutul de Fizică Atomică de la Măgurele, înființat în anul 1956

Resurse didactice

RĂBDAREA – CHEIA SUCCESULUI**Rolul familiei în îngrijirea și dezvoltarea unui copil**

Familia reprezintă factorul principal în îngrijirea și dezvoltarea unui copil cu ADHD. Deși sunt implicați foarte mulți factori, familia deține rolul vital în dezvoltarea sau remisia simptomelor. Tulburarea hiperchinetică rămâne o tulburare dependentă de mediu (familiar și școlar). Copilul este influențat de mediul familial dar și influențează relațiile familiale. În multe familii în care există copii cu tulburare hiperkinetică există riscul de despărțire al părinților care adaugă comportamentul dificil al copilului altor probleme familiale.

Părinții sătui de comportamentul neadecvat al copilului încep să-și arunce acuze reciproce (...seamănă cu tine..., ..tu l-ai educat așa..., numai tu ești de vină ,pentru că...), apare disfuncția familială care interacționează cu predispoziția copilului și amplifică simptomele ADHD. Au fost efectuate cercetări care au demonstrat că în multe cazuri tulburarea copilului a fost scăzută, dar a fost dezvoltată de mediul familial care nu a știut să gestioneze o situație ivită, a reactionat haotic, iresponsabil fără nici-o finalitate educațională.

În urma cercetărilor pe care le-am efectuat, în cadrul activității pe care o desfășor, având în grupul de lucru, copii diagnosticați cu ADHD am ajuns la concluzii pe care le cred foarte bine venite pentru familie, cadre didactice și comunitate. Pentru toți cei care i-am enumerat succesul constă în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu ADHD, că tot ceea ce fac ei de cele mai multe ori nu vor nici ei să facă.

Comportamentul la școală

Astfel, la școală :

Neatenția este o problemă reală. Copilul cu ADHD nu poate să stea mult timp concentrat asupra unei probleme. El se gândește mereu la altceva. Uită foarte repede sarcinile școlare, mai ales, datorită faptului că nu poate acorda atenție sporită unei sarcini cu cerințe mai multe, așa cum ar fi de exemplu, tema pentru acasă. (Iartă-mă, nu am fost atent..., Îmi cer scuze, nu am

fost atent...Nu are să se mai întâmple ...). De multe ori datorită neatenției, întreabă același lucru de mai multe ori. Dacă i se răspunde cu răbdare copilul va confirma înțelegerea sarcinii asupra căreia insistă. (Bine,...Bine... am înțeles !). Nu poate sta locului să rezolve sarcini la fel ca ceilalți elevi. Se ridică din bancă, răspunde neîntrebat, nu se anunță să răspundă, întreabă lucruri care nu au nimic comun cu problemele care se discută. Acest fapt demonstrează că se gândește la alte lucruri care au mai multă sau mai puțină relevanță. Se repede la colegul din spate ,îi ia acestuia diferite lucruri numai cu intenția vădită de a-l sâcăi. Merge să vadă dacă un coleg și-a efectuat corect tema, face afirmații asupra modului în care un coleg își

rezolvă sarcinile etc. Toate acestea le face deși el dorește să fie un copil altul :

Și-ar dori să aibă atenția bine dezvoltată și să învețe bine;

Și-ar dori să înțeleagă totul cu mare ușurință;

Și-ar dori să poată cere ajutorul cadrului didactic și să se descurce ușor în rezolvarea sarcinilor școlare;

Și-ar dori să nu uite, și ceilalți să înțeleagă ca nu face acest lucru intenționat;

Și-ar dori să înțeleagă totul fără a insista asupra unor probleme;

Și-ar dori să nu fie certat pentru

ceea ce face în fața colegilor și prietenilor;

Și-ar dori să nu fie tratat de parcă n-ar fi la fel ca toată lumea;

Și-ar dori să fie înțeles și să poată pune întrebări fără teama de a fi certat ; Dacă toate aceste lucruri și le dorește la școală, alte lucruri și le dorește acasă.

Acasă, în familie un copil cu ADHD își dorește să:

stea liniștit;

asculte de părinți și să facă tot ceea ce acestia

îi cer;

facă curățenie la locul de joacă, în cameră;

se joace frumos cu frații mai mici și mai mari;

Ajutorul părinților

Toate acestea s-ar întâmpla, numai că ei nu știu cum să facă toate acestea. Părintele care are un copil cu ADHD trebuie să știe că un copil care îl ignoră, care-l pune în situații proaste în fața prietenilor, a cunoscuților, în magazin, pe stradă, la școală, care nu ascultă de nimeni, face numai ceea ce vrea el, nu face toate acestea în mod intenționat. Părintele trebuie să adopte niște strategii și să se ocupe de copil cu atenție și cu folos.

Resurse didactice

Strategii de comunicare

* Strategii pentru îmbunătățirea comunicării:

- Părintele când vrea să dea o sarcină sau o instrucțiune copilului cu tulburare trebuie să-l privească în ochi atunci când îi rostește sarcina;

-Părintele trebuie să verifice dacă copilul a înțeles ceea ce i se cere („Spune-mi, ce îți cer să faci ?”) Copilul trebuie să repete sarcina demonstrând că a înțeles;

-Părintele trebuie să dea indicații verbale pentru executarea sarcinii una câte una, nu mai multe deodată. Copilul trebuie să înțeleagă ceea ce are de executat (vreau să te schimbi - așteaptă până ce copilul se schimbă -, te speli pe mânuțe – așteaptă până se spală pe mâini-, te așezi la masă – așteaptă până se așează la masă, s.a.m.d.) ;

-Părintele trebuie să-l țină de mână atunci când dă sarcini copilului cu tulburare. Contactul fizic între părinte și copil îl face pe copil să se concentreze mai bine asupra ceea ce urmează să facă;

-Părintele trebuie să ceară copilului cu ADHD să vorbească atunci când execută ceva, prezentând, de fapt, pașii pe care trebuie să-i parcurgă pentru reușita îndeplinirii sarcinii. Dacă copilul nu vorbește poate interveni un factor care să-l facă să se gândească la altceva și să uite pașii de rezolvare ;

-Părintele trebuie să încurajeze copilul pe toată perioada desfășurării activității verbal și gesticular pentru a crește stima de sine copilului și dorinței acestuia de a finaliza o activitate;

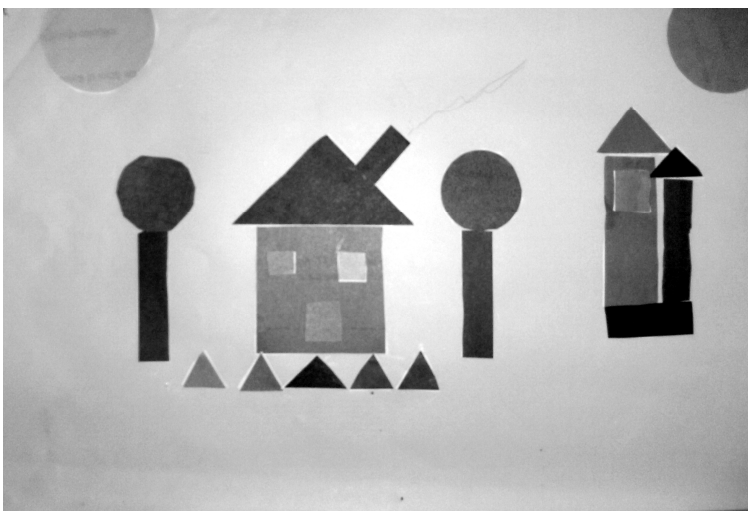
Psiholog
M. Cârlogea

Părintele trebuie să știe tot ceea ce are copilul bun în el și să se folosească de calitățile pozitive pentru a diminua comportamentele negative. Trebuie cultivat talentul copilului, trebuie dezvoltate aspectele care-l ajută să depășească anumite bariere. Încurajându-l permanent copilul încet, încet va acorda atenție acestor încurajări. Copilul cu ADHD trebuie lasat să încerce să-și rezolve sarcinile, chiar dacă de multe ori greșeste. Părintele trebuie să fie lângă el, să-l ajute, să nu-l lase să sufere în situații care-i provoacă durere. Părintele trebuie să ajute copilul să-și crească stima de sine. Acordarea sprijinului necondiționat, comunicarea iubirii părintești copilului și încurajarea deprinderilor pozitive au un impact deosebit asupra diminuării simptomelor tulburării. Încet, cu multă răbdare, începeți să responsabilizați copilul, dându-i sarcini mărunte care necesită un timp scurt pentru rezolvare, sau împărțiți o sarcină mare în sarcini mici pe care el să le poată rezolva fără prea mare efort, ignorați lucrurile mărunte și nu întrerupeți o activitate comună cu copilul de dragul de a rezolva o problemă gospodărească, care poate fi amânată. Părintele care este un perfecționist trebuie să se schimbe și să facă unele compromisuri dacă prin aceste compromisuri se pot câștiga mici schimbări comportamentale pozitive ale copilului.

Implicarea fraților

În familia unui copil cu ADHD, o altă problemă care necesită o atenție sporită, este relația stabilită între copilul cu ADHD și frații săi mai mici sau mai mari. Părinții sunt cei care trebuie să impună un set de reguli și norme care trebuie respectate de către toți membri

familiei. Părinții trebuie să acorde aceeași atenție copiilor, fie ca sunt sau nu afectați. Trebuie apreciate reușitele pozitive ale tuturor în aceeași măsură. Copiii, frații sănătoși nu trebuie să fie transformați în locuitori ai părinților pentru copilul cu tulburare și nici nu trebuie învinuiți permanent pentru greselile copilului cu ADHD. Copilul cu ADHD se poate simți foarte bine în grup cu frații săi și cu alți copii dacă toți respectă aceleași norme și reguli. Orice părinte va trece prin multe probleme în încercarea sa de a schimba comportamentul copilului cu ADHD. Există multe situații în care părintele ajunge la un stadiu în care crede că a epuizat toate resursele pe care le-a avut iar

rezultatele sunt modeste.

În astfel de situații unii părinți măresc ritmul de activități cu copilul cu tulburări crezând că prin multe repetiții copilul se va schimba.

O mentalitate greșită a părinților care procedează astfel. Copilul obosește, simptomele se întăresc, copilul reacționează la oboseală negativ iar părintele cuprins de furie și stres este în situația de a renunța în totalitate.

În astfel de situații există posibilitatea cererii de sprijin de la persoanele specializate, psiholog, psihiatru, cadre didactice alți părinți care au o anumită experiență în astfel de situații.

Părintele trebuie în astfel de situații să folosească diferite strategii menite să îl ajute să depășească problemele.

Solidaritate și acțiune

Federația „Spiru Haret” solicită MEN demararea negocierilor privind salarizarea

Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret” a solicitat ministrului educației naționale, Remus Pricopie, să stabilească un calendar pentru elaborarea unui nou proiect de lege pentru salarizarea personalului din învățământ și a unui Regulament privind locurile de muncă, care să cuprindă categoriile de personal, sporurile și condițiile de acordare.

„Solicităm respectarea prevederilor negociate în cadrul Contractului Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar.

Potrivit art. 33 din acesta, până acum trebuia să fie finalizate proiectul de lege pentru salarizarea personalului din învățământ, și regulamentul privind locurile de muncă, și sporurile. Nu cerem majorări salariale începând de mâine. Ne dăm seama că situația financiară din România nu permite acest lucru, însă vrem să stabilim de comun acord un plan de acțiune pentru anii următori”, a declarat Marius Nistor, președinte al FSE „Spiru Haret”.

Menționăm că sistemul de învățământ se confruntă cu o lipsă acută de personal nedidactic. Blocarea posturilor dar, și salariile foarte mici, sub

limita subzistenței, au condus la o situație care poate oricând să ducă la o tragedie. „La ora actuală nu cred că mai sunt unități de învățământ care să respecte normativele de încadrare pentru personalul nedidactic.

Aceste persoane, care de cele mai multe ori sunt trecute cu vederea, asigură funcționarea

unităților de învățământ. Fără acestea, atât cadrele didactice, cât și elevii nu și-ar mai putea desfășura activitatea în condiții decente.

De aceea, pentru această categorie am lansat o petiție colectivă, pe care sperăm să o semneze atât angajații din învățământ cât, și părinții. Prin această petiție solicităm deblocarea posturilor nedidactice, și didactice auxiliare, modificarea grilei de salarizare astfel încât sporul de vechime să nu mai fie inclus în salariul de încadrare, și plata sporurilor de care au beneficiat

persoanele în cauză până în 2009.

Spre exemplu, un îngrijitor care lucrează de peste 10 ani în sistem a ajuns să aibă același salariu ca și cel care s-a angajat anul acesta, salariu care nu depășește 600 de lei net”, a precizat Marius Nistor.

Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret” apără interesele economice, sociale, și profesionale ale personalului

din sistemul educațional, militează pentru un învățământ bazat pe calitate și performanță, susținut financiar corespunzător importanței sale strategice și recunoașterii importanței sociale a meseriei de dascăl.

FSE „Spiru Haret”, federație constituită în urma fuziunii dintre FSI „Spiru Haret”, și FEN, reprezintă interesele a peste 90.000 de membri de sindicat, s-a precizat în comunicatul făcut de federație.

Mihai Răducu

DE CE ?

Aceasta este cu siguranță întrebarea pe care o adresăm cel mai des, cea la care trebuie să răspundem aproape întotdeauna. Și numai atât, este și întrebarea pe care ne-o punem nouă, anali-zîndu-ne pe noi înșine.

Din ploaia, din rafala acestor de cereuri rostite cel mai adesea de către copii, în dorința lor nestăvilită de a cunoaște, aș piguli cu precizie de cea-sornicar, cu o pensetă verbală, câteva .

DE CE există, bunăoară organizații sindicale? Și DE CE să faci parte dintr-una ? DE CE mulți oameni obișnuiți, salariați, o iau pur și simplu razna după ce primesc cea mai mică funcție de conducere ? DE CE apare un abuz ? Abuz de încredere apoi de putere . . . abuz de drept ?

DE CE tocmai cei care trebuie să respecte, ei primii să respecte legea, nu o fac ? Cine dacă nu dascălii acestor deveniți oameni ai legii ar putea fii acei PRIMII la care făceam trimitere ?

DE CE să minți și să înșeli ? DE CE să poți de unul singur să te îmbeți fără să îți revii, cu înșelătoare PUTERE ? DE CE trebuie impus un punct de vedere ce nu poate fi susținut ?

DE CE mulți conduc orice fără să poată ? DE CE ?

Apartenența la o organizație sindicală nu trebuie să devină obligatorie sau impusă.

Tradiția sindicală este pe cale de dispariție pentru că, popular se spune, ce este mult nu este bun iar ce este puțin nu se ajunge. Adevarul popular arată astfel că giganzii sindicali nu sunt buni, chiar de nimic, iar măruntele organizații în care mai pîlpîie spirit sindical nu sunt suficiente.

Spirit sindical . . . ce-i spiritual ?

Înseamnă să pui suflet ?

Un sindicat puternic trebuie să fie unul numeros ? Puterea stă în număr ? Cît de mult contează numărul, cantitatea ? Poți opune unei cantități o calitate ? Se poate ? Legal . . . legea recunoaște numărul drept arbitru în anumite situații și numește asta REPREZENTATIVITATE.

Este discutabil, însă ținînd cont de Lege aspectul a fost tranșat, este scris și pecetluit.

Aspectul acesta legal, greșit înțeles chiar de instanțele care îl confirmă,

materiale.

Dialogul decizional și consultarea sunt deja, în stadiul acesta, inexistente. Sînt prezente atributele dictaturii. Abuzul de încredere, abuzul de putere, sunt simpla și justificata consecință a pasivității.

Pasivitatea, lipsa de acțiune are un preț mare, un preț greu. Medicii spun că e mai bine să previi o boală. Cum să previi însă o boală pe care ți-o provoacă alții ? Tu nu participi cînd aleg ei boala, o aleg boala asta și tu o primești, legal. Îți este inoculată așa,

ca la cobai. Reziști la ea ? Asta ar trebui cel puțin să te deranjeze, normal ar fi să te înfurie. Dar nu este bine să te înfurii, îți întunecă mintea. Și fără minte fiind poți să accepți să fii plătit mai prost pentru aceeași muncă, sau să lucrezi șapte ore, sau să treci în paza instituției pentru a fi dat apoi afară. Poți face multe prostii cu

mintea întunecată. Dacă mintea îți este limpede atunci poți să vezi că boala nu ajunge la toți angajații, elita este ferită. Nu fiindcă folosește argintăria pe masă, e demodat. Este ferită fiindcă nu doar produce boala asta, o mai și transmite. Apoi aruncă doar praf în ochi, ca să nu vezi, ca să nu-i vezi . . . ce fac și cum. Ferește-te de praful . . . bolii și învață, învață să vezi ce se întîmplă în jurul tău.

Mugurel Popescu
Președinte Sindicatul
Solidaritate Universitară
Craiova

Școala istoriei

O instituție multiseclară a statului

Poșta, de pe meleagurile românești, este cunoscută încă din Evul Mediu.

Cei care au introdus acest sistem de comunicație pentru prima dată au fost „invadatorii” tătar-mongoli, care, pentru a putea controla un teritoriu atât de vast cum era Marele Hanat Mongol (cel mai mare stat din istorie), aveau nevoie de o comunicare rapidă între diferitele puncte îndepărtate ale imperiului. Viteza comunicării depindea, desigur, de viteza cailor de olac (denumire de origine tătară), precum și de traseele urmate. Astfel că, pe lângă sistemul de curierat cu cai de schimb, tătarii au avut nevoie și de „trasarea” căilor de parcurs. Puțină lume știe că traseele principalelor drumuri din Moldova, Muntenia și Oltenia datează de atunci.

Primul document privind existența serviciilor poștale pe teritoriul țării noastre este „Hrisovul” dat de domnitorul Mircea cel Bătrân, în anul 1399, la Giurgiu. Prin acesta, localitățile erau obligate să pună la dispoziția curierilor domnești mijloace de transport, cai și căruțe pe două roți, numite olace. La începutul ei, poșta cuprindea mai ales serviciul de transport al călătorilor și al corespondenței oficiale a domnilor și marilor dregători.

De menționat că, instituția medievală a Domniei era, ceea ce va deveni în epoca modernă instituția statală.

În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, odată cu reformele ce aveau să facă trecerea de la feudalism la primele forme de

organizare modernă, domnitorul Constantin Mavrocordat stabilește ca toți curierii să treacă la stat, cu toate cheltuielile. S-au construit localuri pentru călători și funcționari - așa numitele hanuri de poștă, grajduri pentru cai și s-a acceptat și călătoria publicului cu poștalioanele, contra unei taxe.

Odată cu înfîrșirea capitalismului, s-au găsit afaceriști care să profite de serviciile publice ale statului.

Poștalion românesc

Astfel că, până la Revoluția din 1848, poștele au fost arendate unor particulari, de regulă pentru perioade de câte 3 ani.

După 1850, în orașele de reședință administrativă, stațiile de poștă orașenești au fost transformate în birouri poștale. În acea perioadă existau 30 de curse poștale, cu stații de poștă, al căror punct nodal era Craiova. Din anul 1852 este organizat serviciul de corespondență pentru particulari, sub supravegherea Ministerului de Finanțe.

Între anii 1857-1862 se introduce, etapizat, monopolul de stat asupra activității de poștă. La 12 noiembrie 1857, o comisie întrunită la Iași a hotărât introducerea timbrelor poștale pe teritoriul Moldovei. Au

fost tipărite cu o presă manuală, bucată cu bucată, patru valori ale primei emisiuni „Cap de bour”, pusă în vânzare pe data de 22 iulie 1858.

Perioada poștei moderne a început în 1864, când domnitorul Alexandru Ioan Cuza a unit serviciul poștal cu cel telegrafic, la care, în 1893 s-a adăugat și serviciul telefonic, luând naștere simbolul PTT.

În anul 1865, s-a organizat serviciul de poștă rurală, care asigura legătura între comune, prin curse de factori. Se înființează câteva sute de circumscripții rurale, grupate în jurul unor oficii poștale.

În anul 1955, a fost promulgat Decretul nr. 197, prin care era stabilit obiectul de activitate al ramurii de poștă și telecomunicații, fiind din nou consfințit

monopolul absolut al statului în acest domeniu.

După anul 1989, au avut loc profunde transformări în administrația centrală a statului, reflectate în ramura noastră prin înființarea Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor, denumit ulterior Ministerul Comunicațiilor.

La nivel central, pentru conducerea activității operaționale, a fost creată în luna septembrie 1990 Regia Autonomă „ROMPOSTTELECOM”, care a funcționat până în luna iunie 1991, prin această măsură fiind realizată separarea între organul de reglementare și operatorul serviciilor.

Prin Hotărârea nr. 448 din luna iunie 1991, Guvernul României

Poșta Română în pragul privatizării

dispune desființarea R.A. "Romposttelecom" și separarea activităților prin înființarea a patru regii autonome, și anume: R.A. Poșta Română, R.A. RomTelecom, R.A. Radiocomunicații și Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor.

După această divizare, care a bulversat sistemul de transmisiuni, a urmat o lovitură și mai gravă.

Prin Hotărârea nr. 371 din luna iulie 1998, Guvernul României a dispus transformarea R.A. Poșta Română în societate comercială, cu denumirea Compania Națională "Poșta Română" S.A.

Prin aceeași hotărâre, a fost stabilit "Actul constitutiv" al C.N. Poșta Română S.A..

Această Hotărâre nu a avut doar un rol pur administrativ, ci și unul juridic foarte drastic.

Practic, Poșta Română trecea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului. Deși aparent nu s-ar fi schimbat nimic, proprietar fiind tot statul, în realitate, aceasta a reprezentat „privatizarea” juridică, urmând ca statul să se comporte ca orice patron privat în privința acțiunilor sale, inclusiv să le înstrăineze, așa cum poate să-și vândă activele sau să lichideze compania, precum oricare altă întreprindere privată.

Deși compania nu era finanțată de la buget, ci exista din propriile venituri, ea s-a aflat pe lista de monitorizare a F.M.I.-ului, fapt cu consecințe dramatice pentru lucrătorii poștali, care au fost nevoiți să rămână cu salariile

„înghețate” mai mulți ani.

Poșta Română în actualitate

Marile necazuri aveau să vină tot de la F.M.I. în urma memorandumurilor succesive semnate cu troica, începând din mai 2009. Între condițiile impuse prin acestea se numără și privatizarea Poștei Române.

Între timp fuseseră impuse alte condiții de către Uniunea Europeană, precum liberalizarea

anumiți „investitori strategici” interesați în achiziționarea companiei, numărul de angajați trebuia să mai scadă cu încă cel puțin cinci mii de salariați, guvernării au așteptat un moment favorabil pentru a continua concedierile.

Birocrații sindicali, „aranjați” între timp în diferite posturi călduțe, s-au făcut că nu acceptă noile concedieri, „amenințând” cu proteste. Au acceptat însă, cu lejeritate, o altă ineptie: reducerea salariilor la jumătate. Nu direct, întrucât nu ar fi fost legal, ci prin reducerea timpului de lucru la jumătate, și implicit a veniturilor salariale. Întrucât sarcinile de serviciu rămăneau aceleași ca pentru programul de 8 ore, rezultă că practic, salariații ori vor lucra 8 ore fiind plătiți pentru 4, ori vor lucra 4 ore

dar vor îndeplini „norma” la jumătate, ceea ce reprezintă practic același lucru. Desigur salariații au fost total nemulțumiți de ceea ce li s-a cerut și au existat mai multe mitinguri de protest, spontane sau organizate, care nu au reprezentat decât supape de refulare, pozițiile administrației nefiind afectate substanțial.

Adică, ori sunt acceptate noile condiții, ori se va proceda la concedieri. Trebuie menționat că, în condițiile penuriei de locuri de muncă din România, mai ales în mediul rural (unde activează o mare parte din lucrătorii poștali), au existat și angajați care au acceptat înjumătățirea salariului. Fenomenul demonstrează, pe de o parte, disperarea forței

(continuare în pag. 12)

Imaginea istorică a Palatului Poștei

Solidaritate și acțiune**Minerii protestează... Ciurel turbează**

La sfârșitul lunii mai circa 3000 de mineri din cadrul Federației Naționale Mine Energie (FNME), federație ce este condusă de către Marin Condescu, au ieșit în stradă, la Târgu Jiu, pentru a protesta împotriva deciziei luate de către managerul privat al Complexului Energetic Oltenia, Laurențiu Ciurel, de a reduce începând cu 1 iunie săptămâna de lucru de la 5 la 4 zile, cu reducerea proporțională a salariului, minerii pierzând astfel aproximativ 25% din leafă.

Pretextul folosit pentru a face aceste reduceri salariale de fapt, a fost acela că există cărbune pe stoc iar cererea de energie este una foarte redusă. De asemenea Laurențiu Ciurel a mai motivat că a luat această decizie pentru „a salva locurile de muncă”, „pentru a nu privatiza CEO” și că această decizie este una temporară.

Văzând însă că minerii sunt hotărâți să iasă în stradă pentru a își apăra un drept al lor, acest Ciurel, precum un vașnic vătășel, a trecut la amenințări directe la

adresa minerilor.

Astfel, acesta a declarat public, precum un satrap, că minerii care vor îndrăzni să participe la mitingul organizat de către FNME vor fi trecuți în capul listei de concedieri. Acesta, precum un veritabil mafiot, a declarat după miting:

federatia nationala mine energie

„Deocamdată nu avem în vedere disponibilizări dar atunci când va fi nevoie să facem concedieri o să ținem și noi minte”. De asemenea, tot acest politruc parașutat tocmai din Australia la conducerea CEO de către actuala putere politică și vopsit în manager privat, a mai declarat că directorii exploatărilor miniere care au aprobat cererile de concediu depuse de mineri pentru a putea merge la acest miting vor fi demși. Un exemplu în acest sens este directorul de la EM Peșteana

care a aprobat 300 de astfel de cereri și care, la momentul redactării acestui material, se află pe punctul de a fi demis în mod abuziv, spunem noi.

Coborât printre protestatari, Ciurel a dat bir cu fugiții după câteva minute, evitând o confruntare cu aceștia.

Laurențiu Ciurel a fost uns manager privat la Complexul Energetic Oltenia de către Victor Ponta ca urmare a acordului încheiat de către Guvern cu Troica (FMI-UE-BCE) care prevedea numirea de directori privați la principalele întreprinderi aflate încă în posesia statului român.

Pe lângă revendicările de ordin salarial, protestatarii au mai cerut și demisia lui Alexandru Ciurel. De asemenea s-a scandat „Grevă generală!”. Au mai fost scandări și împotriva baronului de Gorj, președintele Consiliului Județean, Ion Călinoiu.

Costi Chivulescu

O instituție multiseculară... (continuare din pag 11)

de muncă din România, aflată practic în imposibilitatea de a găsi un loc de muncă, precum și, pe de altă parte, impotența conducerilor sindicale birocratizate în rezolvarea problemelor salariaților.

Toate demersurile guvernamentale sunt făcute în scopul de a vinde cât mai ușor Poșta Română, în totalitate sau parțial, cerință a Troicii (Uniunea Europeană, F.M.I., Banca Mondială), impusă prin memorandumurile semnate cu guvernele succesive ale României din ultimii ani.

Procesul de privatizare a fost demarat

Dosarul de participare la licitația pentru preluarea a 51% din Compania Națională Poșta Română (CNPR) costă 50.000 de euro și a fost pus în vânzare de luni, potrivit anunțului CNPR, publicat în presa locală și internațională.

Poșta Română are o rețea teritorială de aproximativ 7.100 de oficii poștale și peste 32.000 de angajați. Statul deține 75% din acțiuni la Poșta Română, în timp ce restul de 25% este deținut de Fondul Proprietatea.

Pentru participarea la procesul de selecție, cei interesați trebuie să depună până în data de 11 aprilie documentele de participare, inclusiv pe cele care atestă îndeplinirea criteriilor de precalificare și garanția de participare în valoare de 9.480.866 lei sau echivalentul acestei sume în euro, la cursul de schimb BNR.

Conform anunțului publicat pe 25 februarie 2013, investitorii interesați de privatizarea Poștei Române "trebuie să furnizeze dovada pertinentă și concludentă a disponibilității resurselor financiare din surse proprii sau împrumutate pentru un aport de capital în numerar în companie de minimum 150 de milioane euro".

Nici un guvernant nu se gândește la soarta miilor de poștași concediați, la calitatea inferioară a serviciilor ce va fi oferită ca urmare a diminuării personalului, a distanțelor mai mari ce trebuie străbătute și/sau a tarifelor poștale ce vor exploda în urma privatizării.

Noroc, că s-a inventat poșta electronică, altfel am fi nevoiți să punem „capete de bou” pe plicuri când le expediem.

Marian Tudor

SCOATEȚI DIN GROAPĂ - COMPANIA DE APĂ !

Un număr de 118 angajați ai Companiei de Apă Oltenia, din Craiova, au fost concediați în perioada 11 aprilie - 15 mai 2013.

Potrivit unui comunicat emis de conducere : "Măsura concedierii colective a fost dispusă de către Consiliul de Administrație în urma analizelor privind situația economico-financiară a Companiei. Conform celor două rapoarte de audit ale Primăriei Municipiului Craiova privind activitatea economico financiară și cheltuielile de personal din perioadele 6 - 21 august 2012 și 1 - 3 aprilie 2013, a reieșit o pondere a cheltuielilor cu personalul mai mare decât nivelul care permite o funcționare economică eficientă a Companiei", se arată în comunicat.

Reacția unor salariați a fost însă de condamnare a deciziei conducerii, adoptată cu sprijinul sindicatului.

Redacția

A P E L
pentru mobilizarea salariaților
din Compania de Apă Oltenia,
împotriva neregulilor făcute de
conducerea Companiei în
înțelegere cu liderii Sindicatului
Liber Apă-Canal, ceea ce duce la
concedieri și diminuări de salarii

Disponibilizarea personalului și micșorarea salariilor discutate în luna martie 2013, de către conducerea companiei și liderii sindicatului constituie o ilegalitate și un abuz, și susținem aceasta prin următoarele:

1. Pretinsa diminuare a veniturilor Companiei de Apă Oltenia susținută de conducere pentru justificarea reducerii salariilor, pentru reducerea salariilor și disponibilizări este, de fapt, o încercare de justificare a incompetenței în conducere și o intenție de a acoperi abuzurile conducerii anterioare.

2. În prezent conducerea companiei a stabilit abuziv, împreună cu liderii sindicatului apă canal – care nu reprezintă interesele tuturor salariaților - criterii de concediere colectivă care defavorizează unele categorii de angajați și grile de salarii discriminatorii astfel:

•S-a hotărât concedierea forțată a peste 200 de angajați, obligându-i să iasă la pensie anticipată. Ținând cont că la vârstă înaintată sunt

unele probleme, este discriminată evident această categorie de angajați. Legea pensiilor, prevede clar că ieșirea la pensie anticipată, se face benevol și nu obligatoriu cum a stabilit directorul și liderul de sindicat, abuzul concedierilor fiind evident.

•Lipsa indexărilor salariilor și a legilor în vigoare este un alt abuz.

•Micșorarea salariilor în luna august 2012, pretinzându-se că se scot sporurile din salarii, au înșelat toți angajații să semneze comunicările cu salariile micșorate, pe motiv, că acestea se vor aplica separat la salariu. Această micșorare a salariului este un abuz din partea conducerii, deoarece salariul era un bun câștigat și a fost luat fără a avea bază legală.

•Micșorarea salariilor prin stabilirea inferioară a grilei de salarizare, în cadrul secției canal, prin hotărârile luate în 2013 ale

conducerii și liderilor de sindicat, reprezintă un alt abuz, care va intra în vigoare după semnarea noului contract colectiv de muncă, luându-se, de asemenea, un bun câștigat anterior. În acest fel nu s-a respectat contractul colectiv de ramură, legea salarizării și nici

contractul colectiv de muncă al companiei.

•Scoaterea sporurilor de canal de condiții deosebite și degradante din salariu reprezintă cea mai mare sfidare și desconsiderare a angajaților, alături de micșorarea salariului, în comparație cu ceilalți salariați de la birouri, discriminarea atingând cote alarmante. Contractul Colectiv de Muncă unic pe ramură și

Contractul Colectiv de Muncă al Companiei la art. 12 alin. 1 prevăd aceste sporuri care au fost scoase abuziv în urma discuțiilor dintre conducere și sindicat.

•Numărul salariaților secției canal este stabilit după norme republicane și este justificat tehnic și economic, iar al salariaților TESA și auxiliari nu au justificare legală. Repartizarea salariaților este abuzivă și nelegală.

•Amenințările directorului cu insolvabilitatea companiei sunt gratuite și fără bază legală și justificare economică, referatul

(continuare în pagina 14)

Acțiune civică

Scoateți din(continuare din pagina

pierderilor companiei fiind praf aruncat în ochii angajaților, deoarece trebuie cerută o expertiză economică de specialitate, care trebuie să stabilească realitatea celor afirmate în referat și stabilirea cauzelor, care conduc la pierderi, inclusiv din fondul ISPA.

- Fondul de salarii este mare, din cauza celor 200 de salariați, pe care i-a angajat conducerea anterioară cu salarii mari pe funcții bine plătite.

- Externalizarea pazei regiei a dus la dublarea cheltuielilor cu aceasta și reducerea salariilor cu circa o treime, la salariul primit de angajat.

În expertiză trebuie evidențiate pe capitole, în funcție de activități toate pierderile și apoi stabilite priorități de rezolvare a acestora și luarea măsurilor legale împotriva vinovaților. Expertiza este singura care poate stabili cauzele pierderilor și apoi rezolva din punct tehnic și financiar, problemele care produc pierderile.

Directorul prin amenințarea cu insolvabilitatea dorește:

- să închidă gura celor pe care îi disponibilizează și să pregătească angajații care rămân până la o eventuală falimentare a companiei.

- să închidă gura celor care doresc sporurile legale, salarii mai mari sau chiar pe cele actuale.

- să acopere neregulile și ilegalitățile făcute de conducerile anterioare, inclusiv începerea anchetelor împotriva acestora.

- să acopere incapacitatea conducerii de a rezolva problemele și să acopere cauzele care produc pierderile.

- să poată mai târziu chiar să falimenteze compania în scopuri meschine de vânzare a companiei.

3. Ținând cont de cele de mai sus, privitor la realitatea faptelor din companie, solicităm următoarele:

- Expertizarea economico-financiară de specialitate, care să stabilească și cauzele reale ale pierderilor pe activități de producție

și luarea măsurilor legale împotriva vinovaților.

- Declararea ilegală a hotărârilor luate de conducere și liderii sindicatului apă canal, privind concedierile și salarizarea, deoarece nu respectă legile în vigoare, Codul Muncii, Legea Salarizării, Contractul Colectiv de Muncă, unic la nivelul ramurii de gospodărie comunală, CCM Companie.

Întrucât, Sindicatul nu a fost consultat pentru a hotărî în legătură cu problemele sesizate mai sus, liderii acestuia nu au reprezentat interesele membrilor în fața conducerii, neavând niciun mandat al Adunării Generale, la stabilirea salariilor și concedierilor colective, considerăm necesară convocarea Adunării Generale a salariaților.

Mai mult decât atât, liderul Sindicatului, refuză orice propunere a membrilor săi și, prin acțiuni de intimidare, transmite amenințările conducerii către salariați, iar pe de altă parte manifestă lipsă de susținere a intereselor angajaților în fața conducerii.

Având în vedere, că mai mulți reprezentanți ai angajaților la ședințele cu conducerea, nu au fost de acord cu propunerile conducerii, în timpul ședințelor, unii pronunțându-se împotriva, iar alții prezentându-și demisia din funcția de reprezentant al salariaților, ceea ce pune în dubiu buna și adevărata intenție a liderului de sindicat la negocierile parțiale care au avut loc, deci, și legalitatea acestora.

Solicităm anularea hotărârilor luate până în prezent de conducere și liderul sindicatului privind stabilirea salariilor și concedierilor.

Solicităm convocarea Adunării Generale în vederea dezbaterii și hotărârii căilor de urmat și conferirea mandatului respectiv reprezentanților la negocierile cu administrația. Nerespectarea acestui mandat constituind suport legal pentru destituirea reprezentanților sindicali.

Documentar

Privatizarea apei aduce scumpiri

Serviciile de apă, canal, salubritate s-au scumpit în România în **ultimii 21 de ani** de 37,134 ori, iar în ultimii 10 ani, perioadă în care serviciile s-au privatizat într-o mare măsură,

constatăm că acestea continuă să fie pe primul loc în topul scumpirilor, prețul lor crescând de 7 ori în ultimii 10 ani.

Ritmul de creștere se atenuează în acești ultimi zece ani, dar prețurile continuă să crească chiar în condițiile în care multe companii au fost privatizate. Privatizarile au început după anul 2000, iar în prezent încă se discută vânzarea unor pachete minoritare sau privatizarea totală.

Directivile UE privind apa sunt considerate foarte avansate pentru asigurarea calității apei potabile, și a folosirii apei ca resursă naturală într-un mod cât mai judicios, dar ele presupun de asemenea liberalizarea pieței serviciilor de alimentare cu apă.

Este de aceea foarte important ca în aceeași măsură cu implementarea Directivelor apei, serviciile esențiale de aprovizionare cu apă să primească statutul de **servicii de interes public**, pentru a se garanta prioritatea drepturilor omului și drepturilor sociale ale cetățeanului, înaintea intereselor de piață.

Operatorii publici și privați din domeniul alimentării cu apă trebuie supuși unor reglementări stricte din partea organismelor responsabile, pentru asigurarea transparenței și a participării cetățenilor, iar instituțiile financiare internaționale, inclusiv Comisia Europeană nu trebuie să mai condiționeze finanțarea investițiilor de acțiuni de liberalizare și privatizare.

Fundatia Eurodemocrația a propus **petiția europeană "Apa – un drept al omului"**.

Prin petiție se solicită Uniunii Europene să garanteze acest drept prin promovarea **serviciilor de alimentare cu apă și salubritate ca servicii publice esențiale**.

Aceste date au fost publicate de Institutul de Economie Socială

Acțiune civică

Avem nevoie de regiuni ?

Românilor le sună rău, în urechi și conștiință, cuvântul regiune.

Pentru noi cuvântul regiune înseamnă: DIVIZIUNE. Adică ne dividem, ne împărțim, ne regionalizăm, ne separăm.

Am fost secole dominați economic și politic tocmai datorită divizării în regiuni. Trei imperii ne-au călărit cum au dorit, ne-au furat copii, ne-au furat aurul, ne-au ucis orice tentativă de independență, punându-ne domni aserviți, sau punând străini în frunte ca să ne jupuiască fără milă. Toate aceste secole se datorează și divizării în regiuni.

Orice nume de regiune a apărut ca urmare a unei divizări, a unei cuceriri, a ocupației. Moldova, Transilvania și Țara Românească. Toate sunt nume de regiuni, cărora trebuia să li se dea un nume.

În anul 1950, prin legea 5, se dispune pe model sovietic „raionarea administrativ-economică a teritoriului Republicii Populare Române” adică, împărțirea teritoriului țării în regiuni și raioane.

În 1968, prin Legea 3 din 1968, votată de Marea Adunare Națională în februarie, s-a revenit la tradiția județelor.

Azi există argumente de ordin administrativ, nu există argumente în favoarea eficientizării pentru că un proces administrativ se eficientizează nu prin forma administrării, ci prin fondul administrării. Dacă nu potolim

entuziasmul hoților în forma actuală cum vom potoli entuziasmul acestora când complicăm mecanismul făcând mai greoaie verificarea administrării bugetelor?

Nici argumentul că unele regiuni sunt mai prospere și ar avea nevoie să își țină banii în ograda proprie, nu este un argument solid, pentru că oricum ar face regiunile ele vor conține de la sărăcie lucie la sat până la bogăție maximă la oraș, de la proletarul cu loc de muncă – căruia salariul nu-i asigură nici măcar acoperirea cheltuielilor mărute aduse de utilități – până la burghezul

îmbuibat.

Conform datelor INS privind economia județelor care intră în componența regiunilor, așa cum se prefigurează ele, e cert că nu vor exista regiuni semnificativ mai bogate, ci doar relativ mai bogate.

În concluzie, pentru că regiunea pentru români este sinonimă cu România ocupată, pentru că o Românie divizată pe regiuni e doar în interesul stăpânitorilor adepți ai principiului „DIVIDE ET IMPERA”, pentru că regionalizarea nu are nici o justificare în plan economic, noi, dorim ca regionalizarea României să se facă într-o singură regiune, ROMÂNIA, așadar:

SĂ „REGIONALIZĂM” ROMÂNIA ÎNTR-O SINGURĂ REGIUNE: ROMÂNIA!

Dan Rotariu

Educație pentru Viitor

Tribună a inițiativelor și acțiunilor pentru dreptul la educație și drepturi în educație.

Publicație trimestrială
ISSN 2285 – 5262
ISSN – L 2285 – 5262

Editori:
Grupul „Educație pentru Viitor” și Editura Socială

Colegiul de redacție :

Valentin Băluțoiu
Ramona Enache
Iuliana Enescu
Silviu Șomîcu – coordonator
Marian Tudor

Colaboratori permanenți:

George Constantin
Andrei Bucurescu-Pitești
Ana Grozavu – Slatina
Mihai Răducu – Râmnicu Vâlcea
Costi Chivulescu - Târgu Jiu

Tehnoredactare computerizată:

Milena Andrei

Redacția și Administrația :

Craiova

E-mail: educatie.info@yahoo.com

Responsabilitatea opiniilor exprimate aparține integral autorilor iar în cazul în care sunt citate personalități sau agenții de presă responsabilitatea le revine acestora.

Materialele apărute în revistă pot fi reproduse și difuzate prin orice mijloace cu menționarea sursei și indicarea unei coordonate de contact (telefon, e-mail).

Vă mulțumim dacă ne trimiteți un exemplar din publicațiile ce reproduc sau citează fragmente din materialele apărute în Educație pentru Viitor

Pentru cititori

Pentru abonamente adresați-vă difuzorilor voluntari sau direct redacției.

Prețul unui abonament anual este de 4 lei.

Membrii GREV beneficiază de un abonament anual gratuit.

O prezentare a textelor de bază și a activităților GREV puteți obține adresându-vă redacției.

Pentru colaboratori

Pentru a cunoaște cerințele de tehnoredactare ale materialelor propuse spre publicare în revistă va rugăm să contactați redacția pe adresa de e-mail : educatie.info@yahoo.com.

Redacția își rezervă dreptul de a reduce dimensiunea articolelor, de a face modificări minore și de a modifica titlul și subtitlurile.

Manuscrisele și documentele ne publicate nu se înapoiază.

Note:

Pagina 1- Foto: LuminetAstu Pagina 3,4- Imagini: MEN

Pagina 5-Foto: IFA Pagina 8-Foto: FSE-SH

Pagina 9-Foto: BibUcv Pagina 11- Foto: Wikimedia

Pagina 13- Foto: R Rebelde Pagina 16- Foto: habanaarchigroup

Lumea școlii – Școala lumii

RĂZBOIUL SECRET CU MULTINAȚIONALELE FARMACEUTICE

Cercetare pentru sănătate

Cuba a dezvoltat deja patru vaccinuri contra diferitelor tipuri de cancer și aceasta este fără îndoială o veste importantă pentru omenire, dacă ținem cont că, după datele Organizației Mondiale a Sănătății, anual mor în lume din cauza acestei boli circa 8 milioane de persoane. Totuși, marile trusturi media internaționale au ignorat aproape total acest fapt.

În anul 2012, Cuba a omologat primul vaccin terapeutic contra cancerului de plămân la nivel mondial, CIMAVAX-EGF, iar în ianuarie 2013 a fost programat al doilea, denumit RACOTUMOMAB. Testele clinice din 86 de țări demonstrează că aceste vaccinuri, deși nu vindecă boala, obțin reducerea tumorilor și permit o stabilizare, măbind speranța de viață.

Centrul de Imunologie Moleculară de la Havana, aparținând statului cubanez, este creatorul acestor vaccinuri. Deja din 1985 a fost creat vaccinul contra meningitei B, unic în lume, iar mai târziu altele, ca cele care combat hepatita B sau denghe. De asemenea, se fac cercetări de mulți ani pentru a crea un vaccin contra HIV-SIDA. Alt centru de stat cubanez, laboratoarele LABIOFAM, dezvoltă medicamente homeopatice inclusiv contra cancerului. Este cazul medicamentului denumit VIDATOX, elaborat pe baza veninului de scorpion albastru.

Cuba exportă aceste produse în 26 de țări și participă la societăți mixte în China, Canada și Spania. Toate acestea sparg complet un stereotip foarte răspândit, menținut și de tăcerea mediatică în jurul progreselor Cubei și a altor țări din Sud: că cercetarea științifică de avangardă s-ar realiza numai în țări așa numite "dezvoltate".

Neîndoielnic, statul cubanez obține un câștig economic din comercializarea acestor produse farmaceutice. Totuși filozofia sa de cercetare și comercializare e la antipodii practicilor comerciale ale marii industrii farmaceutice.

Laureatul Premiului Nobel pentru Medicină, Richard J. Roberts, denunță recent companiile farmaceutice ce își orientează cercetările nu pentru vindecarea bolilor, ci pentru dezvoltarea de produse doar de calmare a durerilor cronice, mult mai rentabile economic. Și semnala că bolile specifice țărilor foarte sărace - din cauza slabei rentabilități - pur și simplu nu se cercetează. De aceea, 90% din bugetul pentru cercetări este destinat pentru 10% din populația lumii.

Sănătatea înaintea profitului !

Industria publică medico-farmaceutică din Cuba, chiar dacă este una din principalele surse de deize pentru țară, se conduce după principii radical opuse.

În primul rând, cercetările se îndreaptă, în bună parte, spre dezvoltarea de vaccinuri care evită boli și în consecință diminuează cheltuielile populației cu medicamente. Într-un articol din prestigioasa revistă Science, cercetătorii de la Universitatea Stanford (California), Paul Drain și Michele Barry asigură că Cuba obține indici mai buni de sănătate decât S.U.A. cheltuind de douăzeci de ori mai puțin. Motivul: absența - în modelul cubanez - a presiunilor și a stimulilor comerciali din partea farmaciilor și o strategie de succes în educația de prevenție a populației.

De asemenea, terapiile naturale și tradiționale - ca medicina verde, acupunctura, hipnoza și multe altele - practici prea puțin rentabile pentru fabricanții de medicamente - sunt integrate de mulți ani în sistemul de sănătate publică gratuit din Insulă.

Pe de altă parte, în Cuba medicamentele sunt distribuite, în primul rând, în rețeaua spitalicească publică națională, în mod gratuit sau înalt subvenționate, tocmai pentru că se obțin venituri în monedă convertibilă din exporturi.

Industria farmaceutică cubaneză alocă un buget insignifiant pentru cheltuieli publicitare, dar care, în cazul multinaționalelor,

Havana

este mai mare chiar decât cel investit în cercetări.

În fine, Cuba impulsionează producția de medicamente generice pe care le pune la dispoziția altor țări sărace și O. M. S., la un preț mult inferior celui cerut de marile companii mondiale.

Dar aceste acorduri, străine de legile pieții, generează puternice presiuni din partea industriei farmaceutice.

Recent, Ecuadorul anunță că a cumpărat din Cuba un număr important de medicamente, în regim de "reciprocitate" în schimbul unor burse pentru studenții ecuadorieni în Insulă și pentru sprijinul specialiștilor cubanezi în programul "Manuela Espejo" pentru persoane cu handicap. Protestele Asociației Laboratoarelor Farmaceutice Ecuatoriene s-au transformat imediat într-o campanie mediatică, răspândind mesajul unei presupuse calități slabe a medicamentelor cubaneze.

Pe de altă parte, numeroși analiști văd în spatele loviturii de stat din Honduras, din anul 2009, marea industrie farmaceutică internațională, pentru că guvernul Manuel Zelaya, în cadrul acordului ALBA, voia să substituie importul de medicamente de la multinaționale cu medicamente generice cubaneze.

Blocada SUA contra Cubei impune importante obstacole în calea comercializării pe plan internațional a produselor farmaceutice cubaneze, dar aduce și prejudicii cetățenilor din SUA. De exemplu, cele 80 000 de persoane diabetice care suferă în această țară, în fiecare an, amputări ale degetelor de la picioare, nu pot avea acces la vaccinul cubanez Heperprot P, care evită tocmai amputările.

Laureatul Premiului Nobel pentru Chimie, Peter Agre, afirma recent: "Cuba este un minunat exemplu de cum se pot integra cunoașterea și cercetarea științifică". Irina Bokova, director general al UNESCO, spunea că se simte "foarte impresionată" de progresele științifice ale Cubei și a exprimat voința acestei organizații a O. N. U. de a le promova în restul lumii. Urmează întrebarea inevitabilă: va avea colaborarea absolut necesară a marilor trusturi media internaționale pentru a răspândi aceste progrese ?

*Jose Manzaneda, Cubainformación
Traducerea și adaptarea, Emilia Velcescu*